

Товариство з обмеженою відповідальністю «КОМПОБУТГАЗ»

Юридична адреса: 37600, Полтавська обл., м. Миргород, вул. Гоголя, буд. 45, приміщ. 1,
код ЄДРПОУ: 42366070e-mail compobutgazmg@gmail.com; тел. 095-607-23-12

*Міністерство захисту довкілля
та природних ресурсів України*
вул. Митрополита Василя Липківського, 35, Київ, 03035

Полтавська обласна військова адміністрація
вул. Соборності, 45, м. Полтава, 36014

*Департамент екології та природних ресурсів
Полтавської обласної державної адміністрації*
вул. Зигіна, 1, м. Полтава, 36000

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПОБУТГАЗ» на виконання ст. 10 Закону України «Про охорону атмосферного повітря» повідомляє про намір отримати дозволи на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами для АЗС (39500, Україна, Полтавська обл., Полтавський р-н, м. Карлівка, вул. Радевича, 34).

Повідомлення надруковане в всеукраїнській громадсько-політичній газеті «Зоря Полтавщини» №53 (23650) від 25.11.2022 р.

Додатки:

- Текст повідомлення про намір отримати Дозвіл.
- Випуск газети «Зоря Полтавщини» №53 (23650) від 25.11.2022 р.

Керівник
ТОВ «КОМПОБУТГАЗ»

С.Р.Яжко

Андрій РЯЖКО

Повідомлення про наміри отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПОБУТГАЗ» має намір отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин у атмосферне повітря стаціонарними джерелами для АЗС (39500, Україна, Полтавська обл., Полтавський р-н, м. Карлівка, вул. Радевича, 34).

Основними технологічними процесами, що супроводжуються викидами забруднюючих речовин у атмосферне повітря є прийом, зберігання та відпуск пального (скраплений вуглеводневий газ (СВГ), дизельне паливо та бензин).

Під час роботи технологічного обладнання АЗС в атмосферне повітря викидаються наступні забруднюючі речовини: бутан – 0,2782 т/рік, пропан – 0,185582 т/рік, вуглеводні граничні C₁₂-C₁₉ (розчинник РПК-265 П та інш.) – 0,00117 т/рік, бензин (нафтовий, малосірчистий, в перерахунку на вуглець) – 0,035983 т/рік.

Згідно звіту про проведення інвентаризації стаціонарних джерел викидів забруднюючих речовин рівні забруднення атмосферного повітря не перевищують гранично-допустимих концентрацій по всіх забруднюючих речовинах. Технологічні процеси характеризуються стабільністю параметрів, аварійні та залпові викиди забруднюючих речовин у атмосферне повітря відсутні.

Зауваження громадських організацій та окремих громадян приймаються впродовж 30 календарних днів від дати публікації інформації **Полтавською обласною військовою адміністрацією за адресою: 36014, Полтавська область, місто Полтава, вулиця Соборності, 45.**

5 стор.

БЕСІДИ ПРО ВІЧНЕ
Святого Філіппа,
початок Різдяного посту

7 стор.

Мелетий Жук

3-4 Ситуація
стор.

**Безбар'єрність у воєнний час;
одержувачам соціальних
субсидій на замітку**

10 стор.

ЛИЦАРІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ
Лубенець Андрій Жук – ідейний
натхненник самостійницького руху

П'ЯТНИЦЯ,
25 листопада
2022 р.
№ 53
(23650)

Видається з 15 квітня 1838 року

Зоря Полтавщини

www.zorya.poltava.ua

ОБЛАСНА ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

e-mail: zoryapolta@gmail.com

• 26 Листопада – день пам'яті жертв Голодомору

Зінченки: незніщенне українське дерево життя

Щороку в четверту суботу листопада Україна і весь світ у скорботі відзначають пам'ять мільйонів заморених голодом українців.

Голодомор в Україні 1932–1933 років – один із найбільших тоталітарних злочинів XX століття, скоєних радянською владою. Це була масова і планомірна ліквідація українського населення через конфіскацію у селян і вивезення за кордон зернових, розрахована на придушення національно-визвольного руху.

Голодомор став ціною, яку заплатив наш народ за прагнення до свободи. Це була реакція комуністичного режиму на відродження українцями своєї держави, духовне піднесення частів Української революції 1917–1921 років. Національний рух тодішня влада розглядала як загрозу існуванню режиму. Голодомор, 90-ті роковини якого виповнюються цього дня, став зброєю масового знищення українців. Він на довгі десятиліття порушив природний та політичний розвиток українців як спільноти.

І тепер вірні нападкам тоталітарного радянського союзу вже у XXI столітті продовжують винищувати наших громадян на нашій землі, грабують агрохосподарства на тимчасово окупованій території, вивозять зерно і зернообробильну техніку, провозкують голод не тільки в одній державі, а й у світовому масштабі.

вступив до революційної української партії (давні Г 211) був її не найкращим членом. Він знайомиться із політвськими семінарськими-рупаціями, зокрема з Симеоном Петлюрою; у першій половині 1902 року через Микола Мельниченку походить прокламациі РУП у словах Василя та Рубеновському на Харківщині; долучає до літературно-наукового висуну (публікація стосується поширення земством українських книжок, ЛНБ за липень-серпень 1901 року). Вірогідно, що саме А. Жук став одним з ініціаторів українського студентського з'їзду у Львові та конференції РУП у Полтаві, відповівши у червні 1901 та серпні 1903 року.

Водночас праця у статистичному бюро Полтавського губерніального земства дозволяла ознайомити краще літній період побуту і звичаї кращих, запровадити повільно статистиками-українофілами: Аркадієм Кучерявенком, Василям Кошчином, Сергієм Андрійовичем, Пращионом Статистиком, намагався виконувати й партійні доручення зокрема під час проведення подвійного перепису 1900 року молоді люди не тільки докладно розпитували селян про життя-буття, а й послуговувалися рідною мовою, впродовж висловлювалися до будь-якого начальства, поширювали зборознену літературу та листівки. Ці та інші фактори й викликали у значній частині сільського населення переважно позитивні емоції та почуття.

У листопаді 1903 року за революційну діяльність було заарештовано значну кількість вихідців рупцівців як у Полтаві, так і в інших містах. У будівництві опинилися: Дмитро Антонович, Борис Мартош, Іван Рудичів, Андрій Жук, Через багато років, він по кривах збиратиме відомості про своїх побратимів по партії, з великою символічною згадуватиме родину Русових, долучиться до редакування видання в спілкарстві Софії Русової (Львів, 1937), опублікує блискучу розвідку про Михайла Русова («Сучасність», 1963).

«Сірий кардинал»,

або Винятково скромна людина

У деяких публікаціях науковці називають Андрія Жука «сірим кардиналом» самостійницького руху від 1908—1918 рр. На думку професора Ігора Гирича, Андрій Жук залишався упродовж усього життя винятково скромною та невмітною людиною, ніколи не плував до показаних члених посад в організаціях, ідеями керівником фактично яких він був. Мова зокрема про створення груп «Вільна Україна» (1911—1912 рр.) та «Союз вихованців України» (1914—1918 рр.).

Фактично від 1907 року Андрій Ількович перебував в еміграції, спочатку на Галичині, згодом в Австрії, де співробітничав в органі галицько-українських соціал-демократів «Земля і Воля» (1908 р.), був головою Закарпатської групи УСДРП Наддніпрянщини у Львові (1908—1911 рр.), співредактором партійного часопису «Праця» (1909—1910 рр.), журналу «Економіст». Його роль в українському соціал-демократичному таборі досить помітна — він вводить до складу ЦК УСДРП, стає видавчим теоретичним партії.

Андрій Жук та його побратими у передреволюційний період заклали до еволюціонування УСДРП у бік РУП, до завершення задля досягнення спільної мети лідерів самостійництва на Наддніпрянщині Миколу Манюкського, Володимира Чевельського, брата Шеметя, Вячеслава Литинського й прихильників національного монархізму. Знаково, що у своїх спогадах, писаних у 1930-ті роки, голова

ПЕРЕБУВАЮЧИ в еміграції, він не перестав цікавитися долею земляків-наддніпрянців, збирав різні документи періоду української революції, публікував про збереження пам'яток історії та старовини на підсвідомості України. Про своє полтавське коріння він пам'ятав завжди, 28 травня 1925 року Андрій Жук звертається до президента Лубенського округкового з пропозицією про необхідність повернення музею К. М. Скаржинської з Полтави до Лубен. Аргументує свою позицію Андрій Ількович так: «З огляду на те, що Музей К. М. Скаржинської походив з сім'ї, більшою частинною своїх предків є музей лубенський, що місто Полтава, по розпорядженню губернатора, трагічно так би мовлять, тупил на посадження цього музею, бо дстало його в характері шквара губернії, далі, з огляду на те, що Полтава має свій автентичний музей, а в Лубен нікого музею нема — було б доцільним і справедливим, щоб Музей К. М. Скаржинської повернув назад до Лубен, як то до Круглику... дозволяю собі звернути увагу на потреби бережного відношення до музею, оскільки ніхто об'єктив, як і просити. Виконком добре зрозумів би, якщо подбав про консервування буряків етнографію і першого директора Лубенської гімназії Симонова (Номаса), фільософа Лесевича (Денисевича), етнографів Мелеравловича (Литвинки), письменниці Бисєвської (Х. Яновичина)».

Активність А. Жука за кордоном вражає. Він багато пишав, збирав та систематизував матеріали про колишніх рупцівців, проводивши українську революції 1917—1921 років, долучає спогляди і до 10-річчя трагічної загибелі Голодомом ставана УНР редагує видає в 1936 році у Львові збірку «Симон Петлюра в молодості» (Львів, 1936).

У повесні роки наш земляк мешкає у Відні, присвячує себе пошуку історичним дослідженням; активно друкується у дописі відомих у колах емігрантської інтелігенції часописів: «Вільна Україна», «Сучасність», «Визвольний шлях». Відійшов у засади 3 вересня 1968 року.

Андрій Ількович уже кілька десятиліть перебуває в еміграції захищений українських істориків, і не тільки тому, що був видатним громадсько-політичним діячем ХХ століття. Він заслуговує на особливий інтерес з боку науковців через те, що зберіг і систематизував за кордоном величезний інформаційний масив джерел: документи, епістоляр, кореспонденції, нотатки, періодичні видання. В його архіві, що нині зберігається в Оттаві (Канада), приміром, віднаходилося листування з Володимиром Винниченком, Симеоном Петлюрою, Вячеславом Литинським, Володимиром Дорошенком та ін., збірано відомості про Дмитра Антоновича, Володимира Дорошенка, Юрія Колларда, Андрія Литвинського, Бориса Мартоша, Михайла Русова, Миколу Поршана та ін., упорядковано матеріали з історії Лубенщини «Лубенський полк», «Лубенська республіка», «Революційний Вовчок», 1901—1907 рр., «Імнязілля українська громада в Лубенях у 90-х роках XIX ст.», Архів А. Жука — безцінне джерело інформації про нашу визвольну боротьбу.

Зрозуміло, що у форматі газетної публікації автор зміг лише окреслити портрет кращих земляків-патріотів. Увесь його літєвий і творчий шлях — це жертвене служіння рідному краю, ідеально вільній незалежній союдної України Держави. Перекопаній, незабаром відбудеться справжнє повернення Андрія Жука на Батьківщину — незабаром його іменем будуть названі вулиці у населених пунктах Полтавщини.

— 0,009595 т/р/к.

Згідно зату про проведення інвентаризації стаціонарних джерел викидів забруднюючих речовин рівні забруднення атмосферного повітря не перевищують гранично-допустимих концентрацій по всіх забруднюючих речовинах. Технологічні процеси характеризуються стабільністю параметрів, аварійні та залпові викиди забруднюючих речовин у атмосферне повітря відсутні.

2. АГЗП та АЗС (39200, Україна, Полтавська обл., Полтавський район, м. Кобеляки, вул. Михайлівська, 39)

Основними технологічними процесами, що супроводжуються викидами забруднюючих речовин у атмосферне повітря, є прийом, зберігання та відпуск пального (схрпленний вуглеводневий газ (СВГ), дизельне паливо та бензин).

Під час роботи технологічного обладнання АГЗП та АЗС в атмосфері повітря викидаються наступні забруднюючі речовини: бутан — 0,17253 т/р/к, пропан — 0,11502 т/р/к, вуглеводні граничні С₁₂-С₁₃ (розчинник РПК-265 П та ін.) — 0,025232 т/р/к, бензин (інафтовий, малосірчистий, в перерахунку на вуглець) — 0,0409005 т/р/к.

Згідно зату про проведення інвентаризації стаціонарних джерел викидів забруднюючих речовин рівні забруднення атмосферного повітря не перевищують гранично-допустимих концентрацій по всіх забруднюючих речовинах. Технологічні процеси характеризуються стабільністю параметрів, аварійні та залпові викиди забруднюючих речовин у атмосферне повітря відсутні.

Завуваження громадських організацій та окремих громадян приймаються впродовж 30 календарних днів від дати публікації інформації Полтавського обласного військового адміністрацією за адресою: 36014, Полтавська область, місто Полтава, вулиця Соборності, 45.

Повідомлення про наміри отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПОБУТГАЗ» має намір отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин у атмосферне повітря стаціонарними джерелами для АЗС (39500, Україна, Полтавська обл., Полтавський р-н, м. Карлівка, вул. Радзевича, 34).

Основними технологічними процесами, що супроводжуються викидами забруднюючих речовин у атмосферне повітря, є прийом, зберігання та відпуск пального (схрпленний вуглеводневий газ (СВГ), дизельне паливо та бензин).

Під час роботи технологічного обладнання АЗС в атмосферне повітря викидаються наступні забруднюючі речовини: бутан — 0,2782 т/р/к, пропан — 0,185582 т/р/к, вуглеводні граничні С₁₂-С₁₃ (розчинник РПК-265 П та ін.) — 0,001117 т/р/к, бензин (інафтовий, малосірчистий, в перерахунку на вуглець) — 0,0355983 т/р/к.

Згідно зату про проведення інвентаризації стаціонарних джерел викидів забруднюючих речовин рівні забруднення атмосферного повітря не перевищують гранично-допустимих концентрацій по всіх забруднюючих речовинах. Технологічні процеси характеризуються стабільністю параметрів, аварійні та залпові викиди забруднюючих речовин у атмосферне повітря відсутні.

Завуваження громадських організацій та окремих громадян приймаються впродовж 30 календарних днів від дати публікації інформації Полтавського обласного військового адміністрацією за адресою: 36014, Полтавська область, місто Полтава, вулиця Соборності, 45.